

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

dende, idet alt, hvad der bidrager til at sikre hans Indkomst, er af overordentlig Betydning for hans Bestræbelser for at klare sig. Derfor synes jeg godt, man kunde have undladt denne Bemærkning, som beror paa en Misforstaaelse, og som jeg derfor maa tage Afstand fra.

Derimod kan jeg ganske give det ærede Mindretal Ret i, at det i Forhold til det hele spiller en meget ringe Rolle, hvad der er ydet hertil. Ser man paa Statistikken, fremgaar deraf, at de 16 Mill. Kr., som i afvigte Aar er udredet af Kommunerne, er fordelt til i alt 292 329 Personer, og deraf udgør de Tilfælde, hvor der er ydet Bidrag til Dækning af Fagforeningskontingent, kun 470 for hele Landets Vedkommende, og hele Beløbet er 11 958 Kr. Jeg synes, det er meget lidt at sætte Fingeren paa, og jeg er ogsaa glad for, at Venstre til Trods for, at det har en anden Opfattelse, alligevel har kunnet give sin Tilslutning, saaledes at Lovforslaget kan gennemføres. Jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Vedtagelse.

Sevelsted: Inden Forslaget forlader Folketinget, vil jeg gerne gøre et Par korte Bemærkninger. Udvalget, som har haft Forslaget til Behandling, har paa Initiativ fra Venstres Udvalgsmedlemmer rettet forskellige Spørgsmaal til den højtærede Socialminister, Spørgsmaal, som man har ønsket nærmere belyst, inden man tog endelig Stilling til Forslaget. Udvalget har bl. a. spurgt, hvor stor en Andel af Hjælpekassernes Udgifter i Finansaaret 1929—30 der kan antages at skyldes Bortfald af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. I det Materiale, der har været tilstillet Udvalget, fremkommer der ikke noget klart Svar paa det stillede Spørgsmaal, men det er muligt, at det ogsaa er et Spørgsmaal, det er meget vanskeligt at give et klart Svar paa. Ved at gaa det tilsendte Materiale igennem kan man dog ikke se bort fra, at Ophævelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse i 1927 sikkert har været en medvirkende Aarsag til de store Hjælpekasseudgifter, vi er kommet op paa i de senere Aar. Men i denne Forbindelse maa man ikke se bort fra, at man fuldstændig har forsømt at oprette de Krisekasser, der ifølge Arbejdsløshedsloven af

1927 kunde og burde have været oprettet, og der kan neppe være nogen Tvivl om, at Socialdemokratiet har Hovedansvaret for, at dette ikke er sket.

Spørgsmaal Nr. 2 lød saaledes:

„Hvad er i øvrigt ud over det allerede nævnte den væsentligste Aarsag til den store Stigning i Hjælpekassernes Udgifter?“

I det Materiale, der er tilgaaet Udvalget, fremkommer der ikke noget Svar paa det stillede Spørgsmaal.

Det tredje og sidste Spørgsmaal, som Udvalget tillod sig at stille den højtærede Socialminister, lød saaledes:

„Er der Grund til at formode, at Hjælpekassen har taget anden Opgave op end oprindelig tiltænkt ved Loven? Herom ønskes ogsaa oplyst, i hvilket Omfang der fra Hjælpekasserne er ydet Hjælp til Fagforenings- eller andre Kontingenter. — Saafremt Oplysninger herom kun haves fra en enkelt Kommune, ønskes disse Oplysninger forelagt Udvalget.“

Herom vil jeg gerne sige, at ifølge de Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget, findes der neppe længere noget Omraade, hvor Hjælpekasserne ikke har ydet Hjælp. Der er saaledes ydet Hjælp til Betaling af Sygekassekontingent, til Betaling af Arbejdsløshedskassekontingent, til Paabegyndelse af nye Erhverv, ja, endogsaa til Betaling af Fagforeningskontingent. Naar man nu erindrer, at det er tilladt Kommunalraadene at betale indtil $\frac{3}{4}$ af Sygekassekontingentet og indtil $\frac{1}{3}$ af Arbejdsløshedskassekontingentet, og hele Restbeløbet saa betales af Hjælpekassen, bliver der ikke ret meget tilbage af Forsikringsprincippet vedrørende de to Love. Men jeg indrømmer, at Tiden har været vanskelig for mange Mennesker, og jeg skal ikke gøre nogen stor Ophævelse over dette, jeg har nævnt her med Hensyn til Sygekassekontingent og Arbejdsløshedskassekontingent. Men naar man gaar saa vidt, at man ogsaa bruger Hjælpekasserne til Betaling af Fagforeningskontingent, maa vi fra Venstres Side nedlægge bestemt Indsigelse herimod. Nu hørte jeg ganske vist, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ikke kunde give os Tilslutning heri, og naar han drog Sagen frem nu, maa jeg forstaa det saaledes, at det er,